

भारभूत् (भार + भूत्) adj. = भारभारिन् RV. 8, 64, 12.

भारभूयै m. patron. von भारम gaṇa शुधादि zu P. 4, 1, 123.

भारय m. = भारद्वाज Lerche ÇABDAK. im ÇKDr.

भारयष्टि (भार + यष्टि) f. ein Joch zum Tragen von Lasten AK. 2, 10, 30. H. 364. HALJ. 4, 73.

भारव 1) n. Bogensehne TRIK. 2, 8, 51. — 2) f. ई Bastienkraut ÇABDATHAK. bei WILSON.

भारवत् (von भार) adj. schwer von Gewicht; davon nom. abstr. भार-वत्त्वं n. MBH. 1, 266.

भारवाक् (भार + वाक्) nom. ag. eine Last führend, tragend VOP. 4, 12. f. भौराही ebend.

भारवाह (भार + वाह) 1) nom. ag. eine Last tragend, Lastträger AK. 2, 10, 15. H. 363. HÄR. 163. भारवाहस्य पत्न्याः demjenigen, der eine Last trägt, soll man den Weg räumen, MBH. 3, 10621. — 2) f. ई Indigo RĀGÂN. im ÇKDr.

भारवाहन (भार + वा) m. Lastthier; n. Lastwagen WILSON.

भारवाहिक (भार + वा) nom. ag. eine Last tragend, Lastträger WILSON.

भारवाहिन (भार + वा) nom. ag. dass.: खर Spr. 1376. अथमो (भृत्यः) भारवाही स्यात् MIT. 267, 2 v. u. खरश्चन्दनभारवाही Spr. 4780.

भारवि m. N. pr. des Verfassers des Kirātārguntja TRIK. 2, 7, 27. Verz. d. Oxf. H. 124, a, 15. 11. 127, b, 10. 129, b, 32. 163, a, 6. 182, b, 42. 198, b (No. 468). 209, a, 10. HALL in der Einl. zu VASĀVAD. 20. Ind. St. 8, 193. 343. fig.

भारवत् (भार + वत्) m. eine best. wohlriechende Substanz, = कान्ती ÇABDAK. im ÇKDr.

भारसह (भार + सह) adj. f. या eine grosse Last zu tragen vermögend, Schwerem gewachsen, vielvermögend: को ऽन्यो भारसहो कृत्ति को ऽन्यो ऽस्ति बलवत्तरः MBH. 3, 3687. एवं युक्ता भारसहा भवन्ति महाकुलीना न तथान्ये मनुष्याः 1295. गदा 2, 63. धनुस् 6, 3591. 7, 7974. HARIV. 7321. 13848. बाण MBH. 8, 2268.

भारसाधन (भार + सा) adj. Schweres —, Grosses zu Wege bringend, vielvermögend; von verschiedenen Waffen MBH. 4, 1338. 1855. 1882. 6, 1974. 3240. 7, 6939. 8, 2267. HARIV. 13403. 13441. R. 2, 100, 19.

भारसाधिन (भार + सा) adj. dass. HARIV. 16299.

भारकर (भार + कर) adj. eine Last tragend, Lastträger ÇABDAR. im ÇKDr.

भारकार (भार + कार) adj. dass. ÇABDAR. im ÇKDr. NIR. 1, 18.

भारकारिक (भार + कार) adj. dass. und auf das Tragen von Lasten bezüglich WILSON.

भारकारिन् (भार + कार) adj. eine Last tragend; m. Bein. Kṛṣṇa's PAÑKAR. 3, 8, 8.

भारक्रात (भार + क्रा) 1) adj. überladen: नौ Spr. 4626. भारक्राता मम तनुरियं गिरिन्द्रविधारणात् KHANDOM. 97. — 2) f. या ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — KHANDOM. 97; vgl. मन्दाक्राता.

भारय (von भार), यते eine Last darstellen, einer Last gleichen: प्रा-पो ऽपि भारयते MAHÂN. 201.

भारि m. Löwe ÇKDr. und WILSON nach H. 1284, wo aber इभारि ge-meint ist.

भारिक (von भार) 1) adj. eine Last bildend; schwer; so heisst eine Form der Elephantiasis SUÇA. 1, 291, 16. — 2) m. Lastträger AK. 2, 10, 15. H. 363. HÄR. 163. RĀGĀ-TAR. 5, 204. काष्ठ° Holzträger KATHĪS. 37, 56.

भारिन् (von 1. भर oder भार) nom. ag. tragend, eine Last tragend. Träger, Lastträger RAMÂN. zu AK. 2, 10, 15 im ÇKDr. M. 2, 138. JĀÉN. 1, 117. KATHĪS. 22, 96. मल्लिकामालभारिणी tragend KĀVĀD. 2, 215. — Vgl. भार°.

भारुचि (भा + रु) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 356, a, 20.

भारुचिक adj. von भारुज gaṇa अङ्गुल्यादि zu P. 5, 3, 108. — Vgl. भात्रुचिक.

भारुड 1) m. ein best. Vogel MBH. 6, 263. 12, 3357. 3519. 6326. Vgl. भारण्ड, भुरुण्ड. — 2) n. a) Name eines Sāman MBH. 1, 2882. Ind. St. 2, 34, N. — b) N. pr. eines Waldes R. 2, 71, 5.

भात्रुचिक adj. von भारुजा v. l. im gaṇa अङ्गुल्यादि zu P. 5, 3, 108. — Vgl. भारुचिक.

भौद्वय (भा oder भास् Licht + द्वय) adj. licht, farbig, hell, glänzend ÇAT. BR. 10, 6, 2. KHĀND. UP. 3, 14, 2. MAITRAJUP. 2, 6, 4. Verz. d. Oxf. H. 238, b, 12.

भोरदह (भार + उदह) m. Lastträger VARĀH. BAH. S. 42, 42.

भोरपक्षीन (भार + उप) n. ein Lebensunterhalt durch Lasttragen Spr. 2726.

भौराही s. भारवाह.

भार्ग 1) m. ein Fürst der Bharga P. 4, 1, 178. N. pr. eines Sohne des Pratardana HARIV. 1387. st. dessen भार्गव (र्ग d. i. र्ग die neuere Ausg.) 1741. N. pr. eines Fürsten, der sonst Bharga genannt wird. VP. 409 (Muir, ST. I, 32, N. 31). pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 355 (die ed. Bomb. richtiger भार्गः) = VP. 190. — 2) f. ई a) eine Fürstin der Bharga P. 4, 1, 178. — b) Clerodendrum Siphonanthus R. BR. AK. 2, 4, 3, 8. RATNAM. 37. SUÇA. 1, 138, 12. 139, 4. 143, 18. 2, 80, 17. 104, 21. 276, 3. 283, 12. — Vgl. भार्गवन.

भार्गभूमि (भा + भू) m. N. pr. eines Fürsten HARIV. 1753. BUĀG. P. 9, 17, 9. — Vgl. भार्गभूमि und भृगुभूमि.

भार्गलेश्वरतीर्थ (भार्गल - ई + तीर्थ) n. N. pr. eines heiligen Badeplatzes Verz. d. Oxf. H. 67, a, 7.

भार्गव 1) adj. f. ई von Bhṛgu stammend, herrührend, ihm gehörend वंश, गोत्र MBH. 1, 863. HARIV. 1397. 1733. Ind. St. 8, 276. विद्या TAIRY. UP. 3, 6. धर्माः Verz. d. Oxf. H. 266, b, 18. सामन् Ind. St. 3, 227, b. भार्गवं नाम (das Nomen) इष्यते Ind. St. 4, 330. उपपुराण Verz. d. Oxf. H. 8, a, 10. Verz. d. B. H. 127, N. MADHUS. in Ind. St. 1, 18, 21. BURNOUR in der Einl. zu BHĀG. P. I, LXXVII. patron. (der pl. भृगवः) P. 2, 4, 65. VOP. 7, 14. KĀJAVANA AIR. BR. 8, 21. ÇAT. BR. 4, 1, 3, 1. MBH. 1, 870. 1928. 13, 207. R. 1, 70, 31. 2, 110, 19. fig. (119, 19 GORR.). Gṛtsamada ÇĀKH. BR. 22, 4. Dvi-gat PAÑKAV. BR. 14, 9, 32. Dṛçāna Ind. St. 3, 439. Iḷala 1, 193. Mār-kaṇḍeja MBH. 13, 1545. Çaunaka 1, 1117. RĀKKA R. 1, 61, 13. 17. Gā-madagni R. 1, 31, 11 (32, 11 GORR.). Paraçurāma TRIK. 3, 3, 302. 418. H. 848. an. 3, 707. MED. v. 43. MBH. 3, 7012. 7022. 7308. R. 1, 74, 17. Spr. 323. RAGH. 11, 46. Verz. d. Oxf. H. 39, a, 30. Pramati MĀRK. P. 110, 35. — ÅÇV. ÇR. 12, 10. Ind. St. 7, 467 u. d. W. KĀTJ. ÇR. 15, 4, 1. PAÑKAV. BR. 14, 3, 23. 9, 19. 39. PRAÇNOP. 1, 1. HARIV. 1397. 1741. 1733. R.